

Arrest

nr. 262 009 van 11 oktober 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 2 november 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 21 augustus 2014 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 29 oktober 2014 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van de vluchtelingen-status en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 18 november 2014 nam de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2015 diende verzoeker een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. Bij arrest nr. 140 510 van 6 maart 2015 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.6. Bij aangetekend schrijven van 25 maart 2015 diende verzoeker een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.7. Op 5 mei 2015 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing waarbij verzoekers aanvraag van 25 maart 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.8. Bij aangetekend schrijven van 4 september 2015 diende verzoeker een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.9. Op 29 juni 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 4 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd als ongegrond worden afgewezen. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 29 juni 2016 ten aanzien van verzoeker tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.11. Op 23 augustus 2016 werden de beslissing van 29 juni 2016, waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 4 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onvankelijk doch ongegrond worden verklaard en de beslissing van 29 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ingetrokken door het bestuur.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 14 september 2016 de beslissing waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 4 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onvankelijk doch ongegrond worden verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.13. Op 14 september 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van verzoeker tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 3 oktober 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De heer :

naam; [K.],

voornaam: [H.]

[...]

nationaliteit : Senegal

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. De Betrokkene verblijft op het [B]elgische grondgebied zonder in het bezit van een paspoort met een geldig visum.“

Dit is de bestreden beslissing.

1.14. Bij arrest nr. 176 569 van 20 oktober 2016 verwierp de Raad het beroep ingediend tegen de beslissing van 29 juni 2016 waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 4 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard, gelet op het feit dat deze beslissing was ingetrokken.

1.15. Bij arrest nr. 177 377 van 7 november 2016 verwierp de Raad het beroep ingediend tegen de beslissing van 29 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, gelet op het feit dat deze beslissing was ingetrokken.

1.16. Op 31 maart 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.17. Bij arrest nr. 220 104 van 23 april 2019 stelde de Raad in toepassing van artikel 39/68-3, § 2 van de Vreemdelingenwet de afstand van het beroep vast ingediend tegen beslissing van 5 mei 2015 waarbij verzoekers aanvraag van 25 maart 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard.

1.18. Bij arrest nr. 230 463 van 18 december 2019 vernietigde de Raad de beslissing van 14 september 2016 waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 4 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond worden verklaard.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

« II.2.1. L'article 74/13 LLE énonce :

« Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné »

En l'espèce, la partie requérante souffre d'une insuffisance rénale.

Sa demande de régularisation médicale lui a été refusée la même date que cette ordre de quitter le territoire lui a été rendu.

Pourtant, la partie requérante est convaincue que la partie adverse n'a pas bien évalué sa demande.

Elle a commis des erreurs en énonçant que les médicaments nécessaires sont bien disponibles au Sénégal.

II.2.2. Elle a également commis des erreurs en prétendant que tous les médicaments et traitements nécessaires sont bien disponibles au Sénégal.

Pour ces raisons, elle a introduit un recours contre le refus de sa demande de régularisation médicale.

II.2.3. La partie requérante est d'avis que la partie défenderesse, en prenant un ordre de quitter le territoire de manière automatique et de manière aveugle, viole gravement le principe de sécurité juridique.

En effet, se référant à Votre arrêt du 23 octobre 2013 (n°112.609) dans lequel Votre Conseil estime que « dans le cas où, après annulation de la décision relative à son autorisation de séjour, l'intéressé se trouve en séjour légal, il est indiqué, pour la clarté dans l'ordonnancement juridique et donc pour la sécurité juridique, de retirer également de l'ordonnancement juridique, en l'annulant, l'ordre de quitter le territoire attaqué, que cette mesure ait, à l'époque, été prise valablement ou non ».

II.2.4. Ainsi, la partie requérante a introduit un recours contre le refus de sa demande de régularisation médicale et un recours contre le refus de sa demande de régularisation humanitaire

Si une de ces décisions est annulée par Votre Conseil, il y a alors nécessité d'annuler cet ordre de quitter le territoire, sans quoi le principe de sécurité juridique s'en trouverait violé manifestement!

C'est en ce sens que la partie défenderesse a violé le principe de sécurité juridique."

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

"In het tweede middel haalt verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Hij betoogt dat zijn medische regularisatieaanvraag niet goed werd beoordeeld en stelt dat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Senegal, reden waarom hij een schorsings- en annulatieberoep hiertegen heeft ingediend bij UW Raad. Hij stelt dat indien Uw Raad die ongegrondheidsbeslissing zou vernietigen, zij ook het bevel om het grondgebied te verlaten dient te vernietigen.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de ongegrondheidsbeslissing 9ter, afzonderlijke beslissingen betreffen, genomen op een verschillende rechtsgrond.

Verzoeker betwist niet in het Rijk aanwezig te zijn zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten.

Aangaande verzoekers medische regularisatieaanvraag blijkt uit het administratief dossier dat die aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard werd aangezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is voor verzoeker in zijn land van herkomst. Waar verzoeker het tegendeel voorhoudt, beperkt hij zich tot een ongestaafd betoog.

Geen enkele bepaling, noch beginsel verplicht verwerende partij echter de motivering van een beslissing waarbij de aanvraag op grond van de artikelen 9bis of 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk of ongegrond werd verklaard over te nemen in het bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat de motieven niet worden herhaald in het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, toont niet aan als zou verwerende partij geen rekening hebben gehouden met alle elementen uit het administratief dossier.

Verzoeker laat na te verduidelijken met welke concrete elementen die aan verwerende partij bekend waren op het moment waarop de bestreden beslissing werd genomen er geen rekening zou zijn gehouden. Door louter algemeen te stellen dat niet gemotiveerd werd omtrent zijn gezondheidstoestand, slaagt hij er niet om aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn."

3.3. De Raad merkt op dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet verweerder verplicht om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering onder meer rekening te houden met de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Uit de nota met opmerkingen en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de veronderstelling dat de door verzoeker aangevoerde medische problematiek hem niet verhinderde om de in casu bestreden beslissing te nemen, aangezien verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 3 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd op 14 september 2016 werden afgewezen. Het staat evenwel niet ter discussie dat verweerders beslissing van 14 september 2016, waarbij verzoekers aanvragen van 21 februari 2015 en 3 september 2015 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond worden verklaard, op grond van het feit dat bepaalde vaststellingen waarop deze beslissing is gebaseerd niet kunnen worden geverifieerd, werd vernietigd bij arrest nr. 230 463 van 18 december 2019. Voormelde beslissing van 14 september 2016 waarbij verzoekers aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ongegrond worden verklaard dient dan ook te worden geacht nooit te hebben bestaan. Er kan bijgevolg niet worden besloten dat verweerder een deugdelijk onderzoek doorvoerde inzake de door verzoeker aangevoerde medische problemen en dat hij, gelet op het feit dat hij zich baseerde op het bestaan van een beslissing die werd vernietigd, is uitgegaan van de juiste gegevens. Verzoeker kan dan ook worden gevolgd waar hij stelt dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht werden geschonden.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen of van het eerste middel (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK